bus temerarie varientur. Poſſunt tn̄ i bn̄dictionibꝰ
poſt miſſam iuxta morem patrie faciendis ⁊ i oībus
hmōi que modo non preiudicant regulari eccleſiam
in quibus fuerint conſuetudines obſeruare.

¶ De diſciplina in hoſpitio ſeruāda Ca.xxx.

IN hoſpicij domo cum fuerint/ſtudeant ſe in om
nibus gerere humiliter ac prudēter circa cuſto
diam diſcipline/humilitatem erga pſonas in cōuer=
ſatione oſtendant. Perſonis maioribus humiliter de
ferant. Perſonis humilioribꝰ et pauperibꝰ tanq̄ cō
fratribus ſuis ſocialiter ⁊ benigne loquātur. Cōuer
ſatio quoq; ſignuz aliquod ſuperbie non pretendat.
Nunq̄ ad prima ſe ingerāt loca/nec tn̄ ad ea vocati
prorſus refugiant. Senioris tamen fratris quem p̄
ponere debēt ſemꝑ i omnibꝰ honore ſeruato. Quod
honori vel certe deliciis deſeruire videtur humiliter
vtiq; declinatur/⁊ honeſta modeſtia recuſatur. Ubi
autem ſenioris aut ſociorum accedit inſtantia cede=
re magis q̄ diutius repugnare oportet. Parēdo po
tius q̄ obſtinatius repugnando ſeruatur humilitas
Reprehēſibilis difficultas/ vbi palam nutui obuiat
ſenioris. Lectos ſecularium non aſcendant idifferē=
ter per diem nec familiaz hoſpicij obſequioꝝ exactio
ne moleſtent. Decet pauperes/paucis eſſe contentos
ipſiq; neceſſitati eſt pro loco et tempore detrahēduz.
¶ Nunq̄ hoſpitum familiaritas vel alicuius affini
tatis propinquitas preſumptionem inducat vt in do
mo precipere curioſa querere/aut de factꝫ domꝰ ſeu
familie indagandis vel diſponendis ſe iterum intro
mittere velint/qui proprie rei familiaris curam/ vt
deo ſeruirent liberius/ adiecerunt. ¶ Prudentiam
q̄dam neceſſariā habent vt ſint in ſui cuſtodia circū=

ſpecti. Unde apoſtolus. In ſapientia inquit ambu-
late ad eos qui foris ſunt. Et dominus. Cauete inqt
ab hominibus. Cauete ergo in diſcipline cenſura nõ
ſolum in publico verumetiam in priuato ſe habeant.
Nullum (ait quidam) putaueris locũ ſine teſte. Nar
rabat quidam frater ſe in quibuſdam ſecularium do
mibus occultas deprehendiſſe feneſtras per quas ea
que in domibus illis exiſtentes agebãt ipſis nõ per-
cipientibus poterant aperte videri. ¶ In eſtate me
ridiano tempore dormitionis iactantes aliquod ſi
poſſunt ſuper habitum operimentum ſaltam vſq; ad
cingulum habeant ne quando dormiunt eos indecẽ-
ter quidẽ inter homines diſcooperiri contingat. Eru
beſcenda nimis quibuſdã ex hoc accidiſſe feruntur.
¶ Habenda vbiq; prudentie circũſpectio ꝛ cautela
circa perſonas: loca: negocia: ꝛ res ſi quas habuerit
reponendas. Circa perſonas vt ſe nimis hominibus
non committant q̃tũcũq; familiares fuerint aut ꝓ
pinqui. Attendãt ſibi in omnibus q̃ dicũt aut faciũt
Spiritualis ille q̃ oĩa dijudicat ꝛ ipſe a nemine iudi-
cat omne opus ſuũ trina quadã conſideratione pue
niet. Primũ quidem an quod poſſit liceat deinde an
deceat. poſtremo an expediat. ¶ In oĩbꝰ ſemetipſos
ſicut dei miniſtros exhibeant. Sint in aſpectu: geſtu
et oĩ actione ſua ſerij: religioſi et modeſti ſicut decet
ſanctos. Verũtñ modus quidã religionis: ſuperſti-
cioſum ideo eſſe nimis non oportet. Dabit congruũ
inter hoĩes modum diſcretio perſonarum. Status et
qualitas hoĩm differentis differentiam exigit conſer
uari. Habet ſe prudens cũ differentibꝰ differẽter cum
oĩbꝰ tñ caute. Erit ſimplex nõ ſtolidus humilis non
deiectus: mãſuetus nõ blãdus: hilaris nõ laſciuꝰ aſ-

fabilis nō vaniloqu⁹ aut ſcurrilis. Quinimo itereſt
ſapientis ſic: ſi res exigat a rigore iterdū remitti: vt
modum tamen modeſti nec in ipſa remiſſione dimit-
tat. Poteſt grauitatis cenſura remitti pro tempore
non dimitti. Imputanda tamen remiſſio vbi nulla
decentie vel vtilitatis intentio. Prudens domini ſer
uus vtilitatis fructum ex ſua nouit remiſſione affer
re. Ad hoc quoniam attendenda eſt honeſtis cōgrua
personaꝝ honeſtas et honeſtioribus ſemꝑ adhereāt.
Mulieꝝ tā ꝓpinquaꝝ q̃ aliaꝝ caute prout poterunt
ſocietatē declinēt eaꝝ q̃ familiare nimis obſequiū ⁊
tactū oīno refugiāt. Nulla rōne ſuſtineāt ꝙ pedes ſi
bi a muliere lauent̃. Nudā aut manū mulieris tāge
re vel ad ei⁹ caput vel corp⁹ vbilibet abſq̃ neceſſaria
et euidēti cauſa manū extēdere ab oī ꝓꝛſ⁹ religiōis
honeſtate quis dubitat alienū. Quando religioſus
cum muliere ſedet aut loquitur manus ſuas occulta-
re et ad ſe retrahere debet quas etiā quādocūq̃ cū
perſonis extraneis loquitur ſimul iūctas ⁊ velut iui
cē colligatas vel alias religioſe decet haberi. ¶ Lo-
cutio diſciplinam requirit. Nunq̃ mulierem q̃tum
cunq̃ ſibi affinitate cōiunctā ſiue ſororē ſiue neptem
q̃tuncunq̃ pueriles. ſed nec facile matrem ꝓpriam
oſculentur. ¶ Fugiant oīno feminea oſcula milites
xp̄i cū oſculum viris offerri non deceat niſi forte vbi
de proprio patre vel aliis honeſtis perſonis moris ex
actu ſine ſcandalo vitari nō pōt. Religiōis ꝑſonam
religionis honeſtas os indifferenter oſculis commu
nicare non patitur. ¶ Deniq̃ periculo anime mulie-
rū habetur ſocietas. Igit̃ vt docet q̄dē ſcr̄ūs Ubiq̃
geſtāda eſt cū mulieribus nō cōtinuanda preſentia
ſed quaſi tranſeunter feminis exhibēda eſt acceſſio

quodãmodo fugitiua. Tutius eſt non poſſe perire ꝙ̃
ſurta periculũ nõ periiſſe. Illũ aũt nec caſtũ dixeriʒ
nec honeſtũ q̇ mulliereʒ aut tangere aut tactũ ei⁹ ad
mittere non abhorret. Quo ei tangere licet qđ itue-
ri nõ licet? ¶ Ad cuſtodiendã cordis mũdiciaʒ. exte-
rior quoqꝫ ſenſuum diſciplina eſt ſeruãda. Loca igr̃
q̃ periculi vel ſuſpitiõis materiã dare poſſunt caute
declinẽt nec ſoli cũ muliere in locis hmõi vl' ad modi
cum moriẽtur. Dña quedã (vt fertur) dũ duo religio-
ſi ad ei⁹ domũ diuertiſſent alterũ ſeorſum vocauit in
camerã quaſi ſecreto aliqd ſibi locutura quẽ igreſſũ
mox ad turpitudinẽ ꝓuocans/aſſeruit firmit' ſe ꝯti-
nuo cõtra ipm quaſi ei violẽtiaʒ iferẽteʒ niſi ſtat i ſibi
acqeſceret clamaturã. Tũc doct⁹ a dño frater anteqꝫ
mulier in voce clamoris ꝓrũperet ad fratrẽ cõſociũ
qui cũ plurib⁹ ꝑſonis in atrio domus erat alta voce
clamauit librũ ſibi cõtinuo afferri reqrens/ſicqꝫ ad-
ueniente fratre neceſſe habuit mulier ab hmõi nepha
ria ſollicitatiõe ceſſare ⁊ frater hoim confuſionẽ eua
ſit. Nonnulli ob cãm ſimilẽ confuſi turpiter et verbe
rati grauit' fuiſſe dicũt. Qui aũt cauet laqos ſecurus
erit. Qui aũt nõ cauet eſt aut ſtultiſſim⁹ aut ꝑuerſ⁹
ne eſt ei⁹ excuſatio admittẽda. de nocte ſi ꝑ domos ho
ſpitũ ad neceſſaria exeũt/ſil' ſi qdẽ ⁊ cũ lumie vt filii
lucis eãt. Ceterũ de mũdanis ſeculariũ negociis ex-
pediẽdis religioſ⁹ temerarie ſe nõ dꝫ itromittere. Si
de aie negocio agit apponẽdũ eſt qdẽ ⁊ petẽdũ ꝯſiliũ
ab his q̃ hñt officiũ ⁊ periciã cõſulẽdi. Alias nõ ẽ mi
litãtis deo ſe iteꝝ occaſiõe ꝓpiquoꝝ vl' amicorũ ſecu
larib⁹ iplicare negociis q̃ mũdo moriẽs abdicauit.
Impi⁹ ẽ q aie ſue ꝓ parẽtib⁹ ſuis ẽ crudelis. ¶ Sed
nec ſeculariũ littere ad portãdũ ver ꝑſtandũ alicui

recipi debēt:niſi de ipſaꝝ tenoꝛe op⁹ foꝛſitā aliquod pietatis habēte cōſtiterit. Nec veris religioſis expe-dit: ꝙ verboꝝ etiā ſine litteris ꝑ negocijs hmōi baiuli fiāt vel internūcij. Sed ſi ſuꝑ talib⁹ reqrant:hoc ꝑ alios quos deceat fieri replicēt. ¶ Circa rerū cuſtodiā ſiue libꝛos ſiue alia ſecū detulerit:neq̄ꝙ negligentes exiſtāt:ſ;oīa libꝛos p̄cipue anteꝙ illa deponāt de manibus vel de ſinu certe fideliq; ꝑſone ꝯmēdāt.q̄a ſuib⁹ ⁊ can:b⁹ q̄ libꝛos vt expientia docuit deſtruuūt et coopertura non obſtāte coꝛrodūt:cuſtodiat diligenter. Ipſe quoq; ꝑſone q̄bus res hmōi ꝯmittunt ſunt ſuꝑ his iſtruēde. Noctib⁹ tñ ꝯſulti⁹ ꝓpter ꝑicula in loco certo ⁊ ꝓpinquo habent. Nā q̄dē quos recōmendauerat libꝛos:repētino ſuꝑueniente incendio ꝑdidit.

¶ De diſciplina verboꝛum iter ſeculares. Ca.xxxi.

Diſciplina i v̄bo eſt iunioꝛib⁹ ⁊ nouis p̄cipue inter extraneos obſeruāda vt tarde caute ac demiſſa voce loquāt. Tarde vt vſq; ad iterrogatiōez taceāt iterrogati rñſionē ſenioꝛi reliquāt niſi foꝛte in ſpāli ſuꝑ leuib⁹ maxīe ad ꝓpꝛiā neceſſitatē ſpectāti b⁹ vt de cibo ⁊ potu ⁊ ſilib⁹ reqrāt De talib⁹ pōt q̄ſq̄s ꝓ ſe nō tñ ꝓ ſocio ſine ipi⁹ aſſēſu rñdere. Eodem reqrit aſſenſū rñſio q̄ de cōi neceſſitate ꝓfert. Caute vt cū p̄meditatiōe loquat:vt p̄mo bis ad limā ꝙ ſemel ad linguā veniat ſermo maxīe ſi ſenioꝛe foꝛte occupato de oꝛdie de ꝑſonis abſentib⁹ de rumoꝛib⁹ vel de notabilib⁹ alijs reqrāt. De fctis oꝛdinis vt de mō ieiunādi:de ſilētio vel de aliis reqſiti ſe nouos i oꝛdie dicāt ſenioꝛē reqrēdū p̄tēdāt ne foꝛte dū ſapiēt et bene rñdere ſe putāt ſtultū aliqd ⁊ qđ oīno dici nō opoꝛteat dicāt. Secreta oꝛdis ꝙtūcūq; religioſo vl' familiari nō reuelēt nec ſtatutū aliqđ publicent:niſi qđ foꝛte